

जिन्वम् २, } जिन्वम् २, } जिजिन्विषम् २, } जेजिन्वम् २ ; }
जिन्वित्वा २, } जिन्वयित्वा २, } जिजिन्विषित्वा २, } जेजिन्वित्वा २. }

(605) “ जिषु सेचने ” (I-भ्वादि:-697. सक. सेट्. पर.)

जेषकः-षिका, जेषकः-षिका, जिजेषिकः-जिजिषिकः-षिका, जेजेषिकः-
षिका ;

जेषिता-त्री, जेषयिता-त्री, जिजेषिता-जिजिषिता-त्री, जेजेषिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जिमघातुवत् (602) बोध्यानि ।

निष्ठायाम्-¹जिष्टम्-ष्टः-ष्टवान्, क्तिपि-²प्रजिष्ट-प्रजिष्ट्, क्त्वायाम्-³जेषित्वा-
जिषित्वा-जिष्ट्वा ; इति रूपाणि भवन्ति ।

(606) “ जीव प्राणधारणे ” (I-भ्वादि:-562. अक. सेट्. पर.)

धात्वर्थसङ्गृहीतकर्मत्वेनास्य धातोरकर्मकत्वम् ।

जीवकः-विका, जीवकः-विका, जिजीविषकः-षिका, जेजीवकः-विका ;

जीविता-त्री, जीवयिता-त्री, जिजीविषिता-त्री, जेजीविता-त्री ;

जीवन्-न्ती, ⁴मा ^Aजीवन्, जीवयन्-न्ती, जिजीविषन्-न्ती ; —

जीविष्यन्-न्ती-ती, जीवयिष्यन्-न्ती-ती, जिजीविष्यन्-न्ती-ती ; —

— — — जेजीव्यमानः-जेजीविष्यमाणः ;

⁵प्रज्युः-प्रज्युवौ-प्रज्युवः ; — —

जीवितम्-तः, जीवितः, जिजीविषितः, जेजीवितः-तवान् ;

1. उदित्वेन क्त्वायामिड्ङिक्लपनात्, निष्ठायाम्, ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इति
इणिणषेधः ।

2. ‘झलां जशोऽन्ते’ (8-2-39) इति जश्त्वेन षकारस्य डकारः । चर्त्विक्लपः ।

3. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति क्त्वायामिड्ङिक्लपः । इदृशे ‘रलो व्युपधात्—’
(1-2-26) इति क्त्विक्लपः । तेन रूपत्रयम् ।

4. ‘माड्याक्रोश इति वक्तव्यम्’ (वा. 3-2-124) इति शता ।

5. क्तिपि, ‘च्छ्रोः शडनुनासिके च’ (6-4-19) इत्युडादेशे, ईकारस्य यणि रूपम् ।
एवं क्तिन्प्रत्ययेऽपि प्रक्रिया बोध्या ।

A. ‘मा जीवन् यः परावज्ञादुःखदर्शोऽपि जीवति’ शिशु गालवधे 2.45.